

DZIEŃ 1 / DAY 1ST

9.30

Rejestracja uczestników / Arrival and Registration

10.00

Powitanie / Welcome

DR HAB. BOGNA OTTO-WĘGRZYN, prof. ASP, Vice-rector for Research and International Relations ASP Katowice

DR HAB. PAWEŁ MENDREK, prof. ASP, Head of the Intermedia and Scenography Department ASP Katowice

10.30

Szkoła artystyczna i sfera publiczna (prezentacja i dyskusja) / Art school & the public sphere (presentation & discussion)

PRELEGENCI / Contributors:

MADDIE LEACH, Head of Fine Art, Valand Academy /

ALEXANDRA PAPADEMETRIOU, MFA student

GLORIA LÓPEZ-CLERIES, MFA student

BEATE PERSDOTTER LÖREN, MFA student

KOLBRÚN INGA SÖRING, MFA student

ALEXANDER STEVENSON, MFA student

Możliwości i wyzwania poza murami akademii. W bieżącym roku Valand Academy przy Uniwersytecie w Göteborgu oferuje studia magisterskie szczególnie skoncentrowane na roli artysty w społeczeństwie i funkcji dzieł sztuki w sferze publicznej. W ramach prezentacji grupa studentów nowego kierunku przedstawi refleksje na temat swojej pracy i kluczowych wyzwań, które czekają na nich w przyszłości.

Possibilities and challenges beyond the walls of the academy. This year Valand Academy at the University of Gothenburg has established a new MFA degree with a particular educational focus on the role of the artist in society and artworks in the public sphere. In this presentation, a group of students enrolled in the degree will present their reflections on their work and the critical challenges they see ahead.

11.30

Znane / (Nieznane) „rozmawiając z”...

Known / (Unknown) ‘in conversation with’...

Znane/Nieznane — dr Thomas Baugh. Wykładowca sztuk pięknych na studiach licencjackich, University of Plymouth

Nieznane — Christopher Cook. Profesor nadzwyczajny malarstwa, University of Plymouth

(Znane) Nieznane — Laura Rosser. Studentka studiów doktoranckich i wykładowczyni w zakresie sztuk pięknych, University of Plymouth

Nieznane-Znane — Karen Abadie. Studentka studiów doktoranckich i wykładowczyni w zakresie sztuk pięknych, University of Plymouth

‘Known/Unknown’ — Dr. Thomas Baugh. Programme leader BA Fine Art, University of Plymouth

‘Unknowns’ — Christopher Cook. Associate Professor (Reader) in Painting, University of Plymouth

‘(Known) Unknowns’ — Laura Rosser. PhD student and associate lecturer in Fine Art, University of Plymouth

‘Unknown-Knowns’ — Karen Abadie. PhD student and associate lecturer in Fine Art, University of Plymouth

Według teoretyk Estelle Barrett (2010) badania studyjne o charakterze praktycznym, w których stosuje się różnorodne, interdyscyplinarne i powstające na bieżąco metodologie, posiadają zdolność generowania nowych sposobów eksternalizacji wiedzy. Barrett twierdzi, że wiedza powstaje poprzez działanie i refleksję, kiedy artysta-badacz angażuje się aktywnie w poszukiwanie rozwiązań, nawet w sytuacji, kiedy efektywność kontekstu pozostaje nieokreślona. W ramach projektu *Znane/(Nieznane)* dr Thomas Baugh, profesor nadzwyczajny Chris Cook, a także doktorantki i wykładowczynie Laura Rosser oraz Karen Abadie dyskutują nad sposobem, w jaki relacja między nieznanym a znanym manifestuje się w ich projektach badawczych i pomiędzy nimi. W swoich rozmowach dyskutanci zastanowią się, w jaki sposób badania artystyczne są (lub, być może, nie są) w stanie połączyć dwa stany postrzegane jako zmienne, nierówne, niepodobne i nieprzewidywalne w swoim znaczeniu i kontekście. Używając własnych badań jako punktu odniesienia, uczestnicy ponowią refleksję nad tym, w jaki sposób dwa – lub więcej – elementy, często poruszające się w sposób regularny lub impulsywny, mogą mieć wpływ na produkcję wiedzy w ramach praktycznego uprawiania sztuk pięknych.

Theorist Estelle Barrett (2010) argues that a practice-led studio based enquiry, which adopts diverse, interdisciplinary and emergent methodologies as a mode of knowledge production, has the capacity to generate new ways of externalising knowledge. Barrett goes on to suggest that knowledge is generated through action and reflection where the artist researcher is actively engaged in finding a solution to a problem, even if the efficacy of the context is undetermined. *Known/(Unknown)* will see Dr. Thomas Baugh, Associate Professor Chris Cook, PhD student and associate lecturer Laura Rosser and PhD student and associate lecturer Karen Abadie, discuss how the relationship between the unfamiliar

(unknown), and the established (known), manifests itself within, and across, their individual research projects. The conversations will debate how artistic research is, or is in fact not, as the case may be, capable of connecting two states perceived as being flux, unequal, dissimilar and unpredictable in their meaning and context. By using their own research as reference, the participants will review how a relationship between two, or more parts that often move in a regular, or impulsive fashion, can have an impact on the production of knowledge in the field of fine art practice.

13.00

PRZERWA OBIADOWA / LUNCH BREAK

14.00

Projekcje / screenings:

Spadam / I'm falling down (Mikołaj Szpaczyński, ASP Katowice, video, 42", 2018)

Praca bazuje na prywatnym, wytworzonym w dzieciństwie rytuale autora, polegającym na spontanicznym zeskakiwaniu ze skarp. Skok w dół to poddanie się sile grawitacji; potem następuje wstrząs i mocne doświadczenie własnej fizyczności na ziemi, jakby zapadanie się w ciało, w materię, w to, co pierwotne. Wykonując swój rytuał, artysta obiera kierunek odwrotny do tego, w którym podąża współczesny człowiek.

The work is based on the artist's private ritual, originated in his childhood and consisting in spontaneously jumping down from escarpments. Jumping down means subjecting oneself to the power of gravity and strongly experiencing one's physicality, which feels like falling into one's body, into the matter, and into the primeval. While performing his ritual, the artist goes against the trend the contemporary man is following.

Stara gra / An old game (Mikołaj Szpaczyński, ASP Katowice, video, 07'26", 2015)

Rejestracja spontanicznej zabawy terenowej polegającej na próbach przeskakiwania przez coraz większe strumienie i rzeki.

A recording of a spontaneous terrain game, consisting in jumping over bigger and bigger streams and rivers.

Jaskinia w Diablej Górze / The cave in Diabla Góra (Mikołaj Szpaczyński, ASP Katowice, video, 14'55", 2016)

Film powstał na podstawie przygody, którą Mikołaj Szpaczyński przeżył jako nastolatek, wchodząc samotnie do niebezpiecznej jaskini, wciągany przez ciekawość jak przez czarną dziurę. Ekranizując swoją przygodę, ponownie pokonuje tę samą drogę, zmagając się z ciasnymi korytarzami jaskini.

The film is based on the adventure Mikołaj Szpaczyński had as a teenager, when he entered a dangerous cave alone, attracted by his curiosity like by a black hole. While recording his adventure, he once again follows the same route, struggling in the narrow corridors.

Libertango (Antonina Konopelska, doktorantka środowiskowych studiów doktoranckich ASP Katowice / PhD Student, video, 5'35", 2018)

„Strange, I've seen that face before...”

Grace Jones, I've seen that face before (Libertango)

Spotkanie Antoniny Konopelskiej z Grzegorzem Kowalskim, kultowym profesorem warszawskiej ASP (twórcą sławnej pracowni Kowalnia), odbywa się w niecodziennej przestrzeni. Jest nią tango – Libertango. Kontaminacja słowna, którą Ástor Piazzolla posłużył się do zatytułowania swojej słynnej kompozycji z 1974 roku, i którą przekroczył granice tanga klasycznego wkraczając w obszar tango nuevo, zawiera w sobie bardzo ważny komponent: *la libertad*. Grzegorz Kowalski pozwolił Antoninie Konopelskiej wprowadzić się na nowe w ich relacji terytorium. Jak stwierdził: „Co mi zawsze przeszkadzało w procesie kształcenia to stosunek hierarchiczny profesor – student. Wydaje mi się, że to była główna przeszkoda, żeby dotrzeć głębiej, do warstw bardziej intymnych, do porozumiewania się, czy do porozumienia się z drugim człowiekiem, ponieważ była ta bariera, że nie wolno się dotykać. Że to jest niepoprawne. Że profesor nie może dotykać studentki, student nie może poklepać profesora, i to obcinało bardzo istotną część komunikowania się. Dlatego ten pomysł Antoniny, że teraz, kiedy już nie podlegamy tej poprawności i temu stosunkowi, możemy coś takiego zrobić, bardzo mi przypadł do gustu, ponieważ właśnie dzięki temu mogę wejść w sferę, która nie była używana przeze mnie, kiedy Antonina była moją studentką”.

“Strange, I've seen that face before ...”

Grace Jones, I've seen that face before (Libertango)

The encounter of Antonina Konopelska with Grzegorz Kowalski, the iconic professor at the Academy of Fine Arts in Warsaw (the founder of the famous 'Kowalnia' studio), takes place in an unusual space, the space of tango – *Libertango*. This linguistic contamination was introduced by Ástor Piazzolla in the title of his famous composition from 1974. The piece, which contains a very important component: *la libertad*, crossed the boundaries of classical tango and began a new era of 'tango nuevo'. Grzegorz Kowalski allowed Antonina Konopelska to take their relationship to the new territory. As he stated: “The hierarchical student-professor relationship in the educational process has always bothered me. In my opinion, the main obstacle in reaching more intimate layers, in communicating and coming to a shared understanding, is banning us from touching each other. The belief that it is inappropriate. That the professor must not touch the student, that the student must not pat the professor

29.11.2018

DZIEŃ 1 / DAY 1ST

2nd Parallax Forum Katowice

Art, Society and Political Correctness

Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach
ul. Raciborska 50, Katowice

on the back – all these impair our communication by depriving it of a very important aspect. Hence, Antonina's idea that now, when we are no longer subject to this appropriateness and hierarchy, we can do something like that really appealed to me. Thanks to that I can enter the sphere that was not used by me when Antonina was my student.”

Nieograniczone pole widzenia / Unrestricted Field of Vision (Maga Sokalska, 2'25', 2015)

Kolaż filmowy wprowadzający do projektu edukacyjnego realizowanego przez Centrum Sztuki Współczesnej Kronika w ramach Świetlicy Sztuki. Projekt realizowany był z Filmoteką Śląską w ramach programu Fundacji Orange.

Nieograniczone pole widzenia to innowacyjny projekt edukacyjny, umożliwiający dzieciom z różnych środowisk podróż w głąb świata sztuki i samych siebie, za pośrednictwem takich pojęć jak: kolaż, ready-made, found footage; z wykorzystaniem nowych i tradycyjnych mediów. Dzieci z pomocą profesjonalnych edukatorów stawiały nurtujące je pytania, wspólnie szukając odpowiedzi w sztuce dającej nieograniczone pole twórczego manewru. Pracując na gotowych dziełach sztuki dawnej i najnowszej, uczyły się, jak wykorzystywać wybrane fragmenty, co wybrać, co odrzucić, jak stworzyć nową jakość. Projekt łączył różne dziedziny sztuki. Uczestnikami projektu byli wychowankowie placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz Zespołu Szkół Specjalnych w Bytomiu.

A film collage introducing the idea of an educational project carried out by the Kronika Centre for Contemporary Art within the activities offered by the artistic afternoon-care centre Świetlica Sztuki. The project was realised together with the Silesian Film Archive (Filoteka Śląska), as part of the Orange Foundation's programme.

Unrestricted Field of Vision – is an innovative educational project which enables children from various backgrounds to make a journey deep into the world of art and into themselves, facilitated by the use of such notions as collage, ready-made or found footage and taking advantage of new and traditional technologies. With the help from professional educators, the children asked burning questions and looked for answers in art, taking advantage of the unrestricted room for creative experiments that art can offer. Working with existing works of old and contemporary art, the children learned how to use fragments, what to choose or reject and how to create new values. The project combined various fields of art. The participants were children from a day-care centre and the Complex of Special Schools in Bytom.

Zarośla, rozmowa z Elżbietą Jabłońską o tworzeniu instalacji w ramach wystawy „Wszystkie zmyły do piwnicy” (realizacja: Łukasz Szymczyk) / Thicket, a conversation with Elżbieta Jabłońska about an installation created for the exhibition “All the spooks go to the cellar” (by Łukasz Szymczyk), 3'32", 2016

„Wszystkie zmyły do piwnicy” – wystawa realizowana w CSW Kronika jako zwieńczenie spotkań dyskusyjnych i warsztatów prowadzonych przez artystów wizualnych z dziećmi z placówki opiekuńczo-wychowawczej. Przestrzeń, na stałe będąca częścią instytucji kultury, stała się metaforycznym, wakacyjnym domem młodej publiczności, umeblowanym pracami audiowizualnymi i symbolicznymi przedmiotami. Tytuł wystawy wyraża chęć oddzielenia elementów przestrzeni domu wywołujących lęk, wpływających na uczestników negatywnie, oraz pozostawienia i abstrakcyjnego wzmocnienia elementów działających na jednostkę pozytywnie. Podczas poprzedzających warsztaty dyskusji poruszano tematy wokół indywidualnych potrzeb i marzeń związanych z praktyczną i metaforyczną

przestrzeni otaczającą dzieci na co dzień, a także możliwości tworzenia poetyckich, pozytywnych przedmiotów domowego użytku, wypełniających deficyty opiekuńcze i środowiskowe jednostki, uzupełniających niezbędne relacje, zwiększających samoakceptację oraz empatię.

'All the spooks go to the cellar' – was an exhibition held at the Kronika Centre for Contemporary Art as the final event, following a series of discussions and workshops run by visual artists for children from a day-care centre. The place, being normally a part of an institution of culture became the young audience's metaphorical, summer house – furnished with audio-visual works and symbolic objects.

The title of the exhibition refers to the need to separate oneself from those spaces in a home that influenced the participants negatively or scared them and to leave and amplify those elements that had positive associations. The discussions that preceded the workshops focused on individual needs and dreams about the metaphorical space surrounding the children on a daily basis and the opportunities to create poetic, positive everyday objects that could remedy one's care and social deficiencies, complement the necessary relationships and boost one's self-acceptance and empathy.

Heim (Hubert Czerepok, 7'38", 2017)

Film tworzony w ramach warsztatów Świetlicy Sztuki, przeprowadzonych przez Huberta Czerepoka z dziećmi z placówki opiekuńczo-wychowawczej. Heim prezentuje krótkie sceny opracowane przez dzieci na podstawie ich najbardziej traumatycznych przeżyć. Film jest częścią wystawy „Wszystkie zmyły do piwnicy” prezentowanej w CSW Kronika w 2017 roku. Wystawa poruszała tematy wokół indywidualnych potrzeb i marzeń związanych z praktyczną i metaforyczną przestrzenią otaczającą dzieci na co dzień, a także możliwości tworzenia poetyckich, pozytywnych przedmiotów domowego użytku, wypełniających deficyty opiekuńcze i środowiskowe jednostki, uzupełniających niezbędne relacje, zwiększających samoakceptację oraz empatię. Sposób pracy nad filmem, podczas którego dzieci były jednocześnie scenarzystami, reżyserami i aktorami, służył zarazem pracowaniu własnymi emocjami.

A film made during the workshops held at the artistic afternoon-care centre Świetlica Sztuki and run by Hubert Czerepok for children from a day-care institution. "Heim" presents short scenes, arranged by children and based on their most traumatic experiences. The film accompanied the exhibition, titled "All the spooks go to the cellar", presented at the Kronika Centre for Contemporary Art in 2017. The exhibition focused on individual needs and dreams about the metaphorical space surrounding the children on a daily basis and the opportunities to create poetic, positive everyday objects that could remedy one's care and social deficiencies, complement the necessary relationships and boost one's self-acceptance and empathy. The way the film was made, with children being simultaneously screenwriters, directors and actors, served also as a means to work through their emotions.

Nigdy nie miałem dobrego snu / I have never had a good dream (realizacja: Rafał Urbacki wraz z Konradem Wujciówem / by Rafał Urbacki with Konrad Wujciów, 2'38", 2018)

Film powstał w ramach warsztatów przeprowadzonych przez Rafała Urbackiego i był prezentowany na wystawie „Księżyc jest tylko dla dorosłych” w CSW Kronika w 2018 roku. Uczestnicy poproszeni o opowiadanie swoich snów wybierali tylko koszmary, okazało się bowiem, że nigdy nie mieli dobrego snu. Wtedy artysta poprosił uczestników o wyobrażenie sobie i opowiedzenie swojego wymarzonego snu. Do tych opowieści młodzi autorzy wymyślili symboliczną choreografię, wybierali aktorów oraz reżyserowali krótkie sceny.

Wystawa tworzona była przez uczestników Świetlicy Sztuki, artystów wizualnych i edukatorów CSW Kronika. Motywem przewodnim była noc: kolory zmierzchu, fazy księżyca, sny na jawie, sekrety oraz niestworzone, wieczorne opowieści. Narracja o przyjemnym zasypianiu i marzeniach sennych złożona była z symbolicznych instalacji, które prowadziły widza do bajecznego świata „po drugiej stronie lustra”.

The film was created during workshops run by Rafał Urbacki and was presented at "The Moon is for the Adults" exhibition at the Kronika Centre for Contemporary Art in 2018. While asked to tell stories from their dreams, the participants chose only nightmares, as it turned out that they had never had a good dream. The artist then asked the participants to imagine their best dreams. Finally, the young authors designed symbolic choreography, chose actors and directed short scenes.

The exhibition was created by children attending the activities hosted by the artistic afternoon-care centre Świetlica Sztuki, visual artists and educators associated with the Kronika Centre for Contemporary Art. The leading motif was the night: the colours of the dusk, phases of the moon, daydreams, secrets and fantastic, evening stories. The narrative about pleasantly falling asleep and dreaming contained symbolic installations that introduced the viewers into the world "on the other side of the mirror".

Totalofon (film dokumentujący warsztaty dźwiękowe z Dawidem Gąsiorkiem / a film documenting sound workshops run by Dawid Gąsiorek, 2'44", 2015)

Film prezentuje fragmenty warsztatów prowadzonych przez muzyka Dawida Gąsiorka dla dzieci z placówki opiekuńczo-wychowawczej podczas ferii. W czasie warsztatów uczestnicy próbowali wydobyć dźwięki z różnych materiałów i przedmiotów. Wspólnie

z artystą skonstruowali interaktywną, grającą instalację – totalofon. Nagłaśniali przedmioty, następnie nagrywali ich dźwięki, a na końcu zagrali wspólny koncert.

The film shows fragments of workshops conducted during a school break by Dawid Gąsiorek for children from a day-care institution. During the workshops the participants tried to make sounds with the use of various materials and objects. Together with the musician, the participants created an interactive, playing installation – the totalophone. They amplified sounds of things, recorded them and finally gave a concert together.

15.00 PRZERWA KAWOWA / COFFEE BREAK

15.30 Sztuka spod lady. Jak przemycić sztukę współczesną do szkoły? / Under-the-counter art. How to smuggle contemporary art into school?

PRELEGENCI / Contributors:

AGATA CUKIERSKA, programme director of Kronika Gallery

PATRICIA ELLIS, MA Fine Art Course Leader, Chelsea College of Arts London

DR HAB. JOLA JASTRZĄB, Head of the Painting Department and Leader of Environmental Doctoral Studies ASP Katowice

KATARZYNA KALINA, educator at CSW Kronika

ANTONINA KONOPELSKA, PhD Student, ASP Katowice

MADDIE LEACH, Head of Fine Art, Valand Academy

PROF. BOGDAN TOPOR, ASP Katowice

KATARZYNA WALUDA, teacher, Primary School No 5, Bytom

W Świetlicy Sztuki, prowadzonej przez Katarzynę Kalinę przez ostatnie 4 lata w ramach Galerii Kronika, spotykaliśmy się ze stałą grupą dzieci i młodzieży, złożoną z podopiecznych ośrodków wychowawczych oraz dzieciaków przychodzących do nas prosto z bytomskich podwórek. Tworzyliśmy filmy krótkometrażowe, budowaliśmy instrumenty, komponowaliśmy muzykę, nagrywaliśmy słuchowiska, tworzyliśmy poezję wizualną, projektowaliśmy, rozmawialiśmy i spędzaliśmy wspólnie czas. Razem stworzyliśmy 3 wystawy wakacyjne: „Wszystkie zmyły do piwnicy” (2016), „Uważaj! W oczku wodnym pływają rekiny” (2017), „Księżyc jest tylko dla dorosłych” (2018). Obecnie jesteśmy na etapie zmian. Zapraszamy nowe pokolenie uczestników. To dla nas czas na refleksję i podsumowanie, rozmowy o nowych celach i sensie naszych działań. Nadal chcemy tworzyć program, który w miarę możliwości będzie uzupełniał braki państwowego systemu edukacji w zakresie rozwijania kreatywności. Instytucjom opiekuńczo-wychowawczym i szkołom brakuje państwowego wsparcia do rozwijania w dzieciach umiejętności ekspresyjnego wyrażania siebie. W krajach europejskich od dłuższego czasu obserwuje się próby systemowego wprowadzania sztuki do szkół – już od najwcześniejszych lat. W Polsce natomiast obserwujemy odwrotne tendencje. Nie powielamy dobrych praktyk, systemowo je niszczyliśmy. Jako edukatorzy mamy obowiązek wprowadzania sztuki w życie młodych obywateli. Bez państwowego wsparcia zadanie to okazuje się bardzo trudne, a tego typu działalność pozostaje niszowa. Wyjście do galerii sztuki w praktyce nadal bywa więc traktowane jak godzina wyrwana z programu zajęć szkolnych.

For the last four years the Świetlica Sztuki day-care centre, run by Katarzyna Kalina at the Kronika Gallery has been a place where we have been able to meet the same group of children and teenagers from youth care centres and from nearby Bytom blocks. We have been creating short films, making instruments, composing music, recording audio dramas, creating visual poetry, designing, talking and spending time together. As a team, we have prepared 3 holiday exhibitions: All the Spooks Go to the Cellar (2016), Look Out! There Are Sharks in the Pond (2017) and The Moon Is Only for Adults (2018). Currently we are in a transition phase. We would like to attract a new generation of participants. For us, this is a time to reflect, make conclusions and discuss about our new targets and the sense of our efforts.

We still intend to provide a curriculum that will complement the deficiencies of the state's educational system in the field of developing creativity. Youth care centres and schools lack support from the state in their efforts to develop in children the ability to express themselves. There is a visible tendency in European countries to systemically introduce art at the earliest stages of education. What we witness in Poland, however, is the opposite trend. We are not repeating good practices, but destroy them systemically. It is our duty as educators to introduce art into the lives of our young citizens. Without the support from the state, the task gets extremely difficult and such endeavours are bound to remain in a niche. As a matter of fact, a visit to an art gallery is still seen as an hour stolen from the school curriculum.

16.30 PRZERWA KAWOWA / COFFEE BREAK

17.00 Projekcja / screening Wprowadzenie / introduction Marcin Skorek

The Square (Ruben Östlund, 2h 32', 2017)

The Square z 2017 roku to dramat satyryczny z udziałem Claesa Banga, Elisabeth Moss, Dominica Westa i Terry'ego Notary'ego, którego scenarzystą i reżyserem jest Ruben Östlund. Film opowiada historię kuratora (Bang) przeżywającego kłopoty osobiste,

takie jak kradzież telefonu i romans z dziennikarką (Moss). Sytuację pogarsza jeszcze opublikowanie bez jego aprobaty kontrowersyjnego filmu promującego instalację artystyczną. Kariera kuratora jest zagrożona, a film wywołuje debatę na temat wolności artystycznej i poprawności politycznej. Nakręcony w Göteborgu, Sztokholmie i Berlinie film jest dziełem szwedzkim, w koprodukcji niemiecko-francusko-duńskiej. Fabuła została częściowo zainspirowana instalacją wykonaną przez Östlunda i producenta Kalle Boman. Östlund odwołuje się do znanego incydentu z udziałem Olega Kulika i zatrudnia Notary'ego w roli parodysty, bazując na jego doświadczeniu w naśladowaniu małp.

W roku 2017 film został zaprezentowany na festiwalu w Cannes, gdzie oprócz pozytywnych recenzji zdobył Złotą Palmę, a następnie na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Toronto. Obraz zdobył Europejską Nagrodę Filmową w sześciu kategoriach, w tym za najlepszy film; dwie nagrody Guldbagge, w tym za najlepszą reżyserię, a także inne wyróżnienia. Podczas 90. edycji Nagród Akademii Filmowej został nominowany w kategorii najlepszy film obcojęzyczny.

The Square is a 2017 satirical drama film written and directed by Ruben Östlund and starring Claes Bang, Elisabeth Moss, Dominic West and Terry Notary. The film is about a curator (Bang) who struggles with various personal issues, including the theft of his mobile phone and affair with a journalist (Moss). Amid these distractions, a controversial promotional video for an art installation is published without his oversight, threatening his career and sparking a debate about freedom of expression and political correctness.

A Swedish production with co-production support from Germany, France and Denmark, the film was shot in Gothenburg, Stockholm and Berlin. The story was partly inspired by an installation Östlund and producer Kalle Boman had made. Östlund was also inspired by a notorious incident involving Oleg Kulik and cast Notary in a parody, drawing on Notary's experience imitating apes.

The film was entered into the 2017 Cannes Film Festival, where it received positive reviews and won the Palme d'Or. It was subsequently selected for the 2017 Toronto International Film Festival. It went on to win six European Film Awards, including Best Film; two Guldbagge Awards, including Best Director; and other honours. It was nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film at the 90th Academy Awards.

aspiatowice

ual: chelsea college of arts

PLYMOUTH UNIVERSITY

GÖTEBORGS UNIVERSITET
AKADEMIN VALAND

kronika

WRO ART CENTER

Erasmus+

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

DZIEŃ 2 / DAY 2ND

9-45

Wprowadzenie / Introduction to Day 2

10.00

Spojrzyć w tył, by patrzeć w przyszłość? Brexit, nostalgia, eksperyment (prezentacja i dyskusja)
Looking back to look forward. Brexit, nostalgia, experimentation (presentation & discussion)

PRELEGENCI / Contributors:

MARTIN NEWTH, Fine Art Programme Director, Chelsea College of Arts, UAL (University of the Arts London)

KRZYSZTOF DOBROWOLSKI, member of curatorial team, WRO Art Center

PATRICIA ELLIS, MA Fine Art Course Leader, Chelsea College of Arts London

BENJAMIN FITTON, Senior Lecturer, Chelsea College of Arts, UAL

DR KATRINE HJELDE, Course Leader Graduate Diploma Fine Art, Chelsea College of Arts, UAL

PROF. MARIAN OSLISLO, Rector of ASP Katowice, 2005–2012

DR HAB. LESŁAW TETLA, prof ASP, Dean of the Faculty of Art, ASP Katowice

TEMATEM DYSKUSJI i prezentacji będzie dominująca estetyka pewnej grupy prac z zakresu ruchomych obrazów, które są jednocześnie futurystyczne i historyczne. Jako punkt wyjścia w rozważaniach nad jednoczesnym spoglądaniem w tył i w przód użyta zostanie najnowsza praca artysty, wykorzystująca procesy i estetykę zaczerpniętą z historii medium.

W dyskusji poruszona zostanie również kwestia Brexitu i relacji pomiędzy estetyką nostalgii a kampanią za wyjściem, której towarzyszyć będzie analiza prac stanowiących przykłady retrospektywnego spojrzenia na kulturę brytyjską. Film Thorstena Knauba *London/London* (<http://thorstenknaub.com/moving-image/london-london.html>) zainicjuje rozważania na temat związków Londynu z Europą, przemieszczaniem się ludności i szerokich zmian społecznych.

Prezentacja uwzględni trzy studenckie projekty filmowe, zrealizowane specjalnie dla Parallax Forum w odpowiedzi na idee dotyczące szkoły artystycznej, nostalgii i wyzwań politycznych. Forum Filmowe (przestrzeń otwarta na studentów i wykładowców, przeszłość i teraźniejszość, gdzie dochodzić ma do produkcji filmów, dyskusji i nawiązywania relacji z ruchomymi obrazami) zaprezentuje film złożony z jednonumitowych odpowiedzi na *La Coquille et le Clergyman* [Muszelka i Pastor] Germaine Dulac z roku 1928. Tematem dyskusji będą współczesne możliwości, produkcja, dystrybucja i recepcja filmu w obliczu niepewności odczuwanej w całej Europie i problematycznych sposobów rozumienia nostalgii.

PIJMY Z PAPIERU, NIE Z PLASTIKU jest formą współpracy pomiędzy uczestnikami seminarium prowadzonego w Chelsea pod nazwą CONDITIONS/WARUNKI, poświęconej rozważaniom nad sposobem, w jaki doświadczenie ukończenia uczelni artystycznej w obecnym klimacie politycznym zostanie ustrukturyzowane i określone przez płataninę planów, spotkań, objawień i środków zastępczych.

Studenci studiów magisterskich nakręcą film z MAFA International: eksperymentu w zakresie wzajemnej wymiany wiedzy, globalnego obywatelstwa i tworzenia wystaw. Krótkie filmy prowokować mają dyskusję na temat relacji szkół artystycznych do własnej historii, bieżącego kontekstu i przyszłych możliwości.

The discussion and presentations will consider prevailing aesthetics in some moving-image artworks that are at once futuristic and historic. Recent artworks that adopt the processes and aesthetics from the medium's history will be used as a starting point to explore ideas around simultaneously looking back and forward.

Discussion will also consider Brexit and the relationship between nostalgic aesthetics of the leave campaign. Works that deal with looking back at UK culture will be explored. Thorsten Knaub's *London/London* will be screened opening discussion about London's relationship with Europe, movement of people and broader social change.

The presentation will include three student film projects made specifically for Parallax Forum in response to ideas about the art school, nostalgia the political challenges.

Film Forum (an open space for students and staff; past and present to screen, discuss and engage with moving image) will present a film made up of one-minute responses to Germaine Dulac's 'La Coquille et le Clergyman' [The Seashell and the Clergyman], 1928. The contemporary possibilities, production, distribution and reception of film are discussed amidst the feeling of uncertainty around Europe and problematic notions of nostalgia.

WE HAD BETTER USE CONES AS CUPS, is a collaboration between attendees of Chelsea's CONDITIONS seminar, speculating on how the experience of graduating from art college in the current political climate will have been structured and framed by a tangle of plans, encounters, revelations and work-arounds.

MA Fine Art students will screen MAFA International: an experiment in peer knowledge sharing, global citizenship, and exhibition making.

These short films will provoke discussion about the art school's relationship to its history, current context and possibilities for its future.

11.45

PRZERWA KAWOWA / COFFEE BREAK

12.15

WRO on Tour — Parallax View

Prezentacja: Krzysztof Dobrowolski, kurator Centrum Sztuki WRO

a presentation by Krzysztof Dobrowolski, member of curatorial team, WRO Art Center

WRO on Tour to upowszechnieniowa seria podróżujących pokazów podejmujących tematy i zagadnienia ważne dla aktualnej sztuki – na program której składają się prace wideo i dokumentacje wybrane z bogatego programu pokazów, wystaw i performansów, działań i zdarzeń Biennale Sztuki Mediów WRO – realizowana pomiędzy kolejnymi edycjami festiwalu.

Przyjęcie jednego punktu widzenia ogranicza i prowadzi do błędu. W przygotowanym na konferencję pokazie kolejne prace pozwalają z różnych perspektyw zobaczyć to, co niewidoczne i pomijane, odkrywać znaczenia fragmentu i lapidarnie kształtować wypowiedzi, które trudno ująć w słowa.

WRO on Tour is a dissemination tour of travelling shows, focusing on themes and topics important for contemporary art. Their programmes feature video works and documentations chosen from the rich selection of shows, exhibitions, actions and events held at the WRO Media Art Biennial and presented between the subsequent editions of the festival.

Adopting one point of view restricts you and makes you err. The "Parallax View" show, prepared for the conference, consists of works that allow one to look from various perspectives at the imperceptible and the neglected, discover the sense of a fragment and make succinct statements that are difficult to describe in words.

Redundancy (Om Bori [HU], 2'56", 2015)

Artystka, przy użyciu dwóch operacji algorytmicznych – stereoskopowego obrazowania ulic i automatycznego przetwarzania ruchu na dźwięk – obrazuje codzienną trasę pomiędzy swoim domem w Budapeszcie, szkołą i mieszkaniem babci. Droga ta przekłada się na 2100 obrazów, które po złożeniu tworzą animowaną i zrytmizowaną symulację. Prezentowana rzeczywistość przejawia się poprzez zmienne formy, oscylujące między wysokiej jakości obrazami a niezidentyfikowanymi kształtami.

In this video, the artist traces her daily commute between her home, school and her grandmother's house in the city of Budapest by way of two algorithmic operations: one for stereoscopic street imaging and another one for automated motion-to-sound generation. Her route is quantified in some 2,100 stitched images and rendered into a re-animated and re-rhythimized simulation. As a result, a world emerges that oscillates between high-resolution graphics, disintegrating shapes and wayward transmutations.

When the Circle Meets the Sky (Carla Chan [HK], 2016 fragment)

Praca została zrealizowana na pustyni Mojave w USA (2012) oraz w ośrodku narciarskim Melchsee-Frutt w Szwajcarii (2016) przy pomocy autorskiego wiatrowskazu rejestrującego odbijający się w lustrze krajobraz, zmieniający się w zależności od kierunku i prędkości wiatru.

Kino konwencjonalne jest medium jednokierunkowym, pozwalającym uchwycić obrazy pojawiające się przed kamerą. W pracy Chan kamera patrzy zarówno przed, jak i za siebie. Z tą jednak różnicą, że to wiatr, a nie operator, wybiera punkt widzenia. Naturalna siła filmu bez udziału człowieka, zwiększając tym samym poczucie izolacji na odległym pustkowiu. Jednocześnie zmienia nasze przyzwyczajenia dotyczące relacji pomiędzy człowiekiem, naturą i technologią w procesie artystycznej kreacji.

Shot in the Mojave Desert, USA (2012) and the Melchsee-Frutt ski-resort, Switzerland (2016), the video is created by a custom-made weather vane capturing reflections of a mirror determined by wind speed and direction at the location. Conventional cinema is a unidirectional medium where only things in the front will be captured. In this artwork, the camera looks both forward and backward simultaneously. Instead of a cameraperson selecting our perspectives, the artist allows the wind to choose our views. Nature shoots a film with no human interaction and presence, intensifying the isolation of the remote desert while at the same time complicating our expected relationships among nature, technology and human participation in the process of artistic creation.

The Stream VI (Hiroya Sakurai [JP], 6'52", 2015)

Balet wody i alg. Praca zrealizowana przez artystę wodoodporną kamerą, symulująca doświadczenie spaceru kanałem nawadniającym pola ryżowe. W stworzonym przez człowieka systemie kanałów żywioł wody trzyma się sztucznie wyznaczonych reguł natury. W ten sposób natura staje się abstrakcją, zostaje podporządkowana potrzebom gospodarczym, dając początek zupełnie nowym formom piękna, kompletnie odmiennym od tych znalezionych w przyrodzie.

The work is a ballet of the algae and water. Sakurai has shot with a waterproof camera to create a simulated experience of walking through the waterway for the viewer. In the man-made waterways of rice paddies, the water follows the artificial rules of nature. In that way, nature is made abstract, subordinated to economic purposes, giving rise to new forms of beauty distinct from the natural state.

30.11.2018

DZIEŃ 2 / DAY 2ND

2nd Parallax Forum Katowice

Art, Society and Political Correctness

Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach
ul. Raciborska 50, Katowice

Brouillard #19 (Alexandre Larose [CA], Brouillard #19, 10', 2015)

Trajektoria rozciągająca się od rodzinnego podwórka artysty do jeziora. Wielokrotne użycie i naświetlanie w kamerze tej samej taśmy filmowej 35 mm na standardowej rolce długości 1000 stóp tworzy niezwykle film.

A trajectory that extends from the artist's family's backyard into a lake, repeatedly performed and superimposed, in-camera, onto a single thousand-foot reel of 35mm motion picture film.

Zabriskie Point Reversed (Emily McFarland [IE], 5'44", 2015)

Projekt na nowo odkrywa fragment finałowej sceny filmu Michelangelo Antonioniego z 1970 roku *Zabriskie Point* – ukazany w zwolnionym tempie wybuch zamieniający artefakty konsumpcyjnego kapitalizmu w kaleidoskopowe barwy i formy. Poprzez transgresywny zwrot praca zwraca uwagę na powiązania między rewolucją w sztuce, filmie i społeczeństwie.

The project reappropriates footage from the final scene of the Michelangelo Antonioni's 1970 film "Zabriskie Point" – a slow motion explosion transforming the artifacts of consumer capitalism into kaleidoscopic colors and forms. Through the transgressive reversal, this work explores the linkages between radical revolutions in art, film, and society.

Mediterranean Sea (Beate Hecher [AT] + Markus Keim [IT], 9', 2016)

Eksperymentalny dokument w siedmiu rozdziałach o drodze i przeciwnościach, jakim muszą stawić czoła uchodźcy przeprawyjący się przez Morze Śródziemne. Niekontrolowane fale niszczą szanse na lepsze życie. Dryfujące rzeczy przypominają o tych, którzy utonęli. Tych, którzy dotarli do drugiego brzegu, czeka niepewność własnej przyszłości.

The 'Mediterranean Sea' is an experimental documentary in seven chapters about the escape route of the refugees over the Mediterranean Sea. Uncontrollable waves destroy the chance for a better life. What remains is a flotsam that reminds of the ones who drowned. Those who reach the other shore are expected by an uncertainty about their future.

Heroic Makers vs Heroic Land (Isabelle Arvers [FR], 10'56", 2016)

Film dokumentalny w technice machinimy (w oparciu o animacje gier komputerowych), zrealizowany w „dżungli” we francuskim Calais. Artystka stara się poruszyć w nim najistotniejsze kwestie związane z życiem w ośrodkach dla uchodźców. Jak nie stracić z oczu najważniejszych potrzeb mieszkańców? Jak sprawić, by w „dżungli” można było godnie koegzystować? Wreszcie jak ukierunkować działania rządu, który zamiast skupić się na tych kwestiach, rozważa raczej, w jaki sposób „zredukować” liczbę imigrantów?

Tytułowi „herosi”, tj. organizacje pozarządowe i przedstawiciele tutejszych uchodźców, wzięli sprawy we własne ręce, wspólnie wypracowując w Calais sprawnie funkcjonujący model społeczno-polityczny. „Dżungla” to właściwie miasto w mieście: ośrodek wyposażony we własne sklepy, restauracje, szkoły, miejsca kultury i instytucje kultury.

Jak na ironię, władze Calais podjęły decyzję o budowie w mieście parku rozrywki Heroic Land. Inwestycja warta 275 milionów euro to ostateczny wyraz pogardy wobec prawdziwych herosów, którzy podjęli realne działania w sprawie kryzysu migracyjnego.



A machinima documentary realised in the Calais “jungle” in France. Arvers poses a question of how to live in the “jungle”, how to restore its humanity, and how to create space for living and sharing together. She wonders how to do the work of the government that refuses to see the urgency of the situation and focuses on “reducing” the number of immigrants in Calais.

The “heroic makers” – NGOs and the refugees’s representatives have built what has become a city-world, populated by places of worship, shops, restaurants, schools and cultural spaces. These everyday heroes introduced a fledgling political model based on the decisions made by the representative of each community.

The “jungle’s” biggest irony is that the mayor of Calais planned to build a 275 millions EURO amusement park, the “Heroic Land”, with a total contempt for the true heroes who find solutions to the problems of migration.

Go Back to Europe! (Jacek Zachodny [PL], 7'20", 2015)

Praca podejmuje temat globalnego kryzysu migracyjnego, z którym mierzy się dziś Europa. Strasznie obcy nabrało w wielu krajach cech narodowej paniki i seansów nienawiści. Artysta posłużył się mistyfikacją w subtelnym odwróceniu ról, prezentując wyobrażony świat, w którym to Europejczycy są zmuszeni uciekać przed kryzysem humanitarnym na Daleki Wschód. Wideo, początkowo prezentowane jako część instalacji, rozprzestrzeniło się w sieci, prowokując do podjęcia publicznej dyskusji i stawiając niewygodne pytanie: jak czulibyśmy się na miejscu uchodźców? Narastająca presja migracyjna, zamachy, niepokoje i wojny wywołały u wielu osób kryzys wiary we wspólnotę ludzką, zanik empatii, niechęć zrozumienia, zamknięcie i strach. Jednocześnie objawiła się moc mistyfikacji – medialnej, emocjonalnej oraz religijnej.

Zdjęcia wykorzystane w filmie powstawały w slumsach Bombaju, w Waranasi i New Delhi. Świadomie pozostawiono oryginalny dźwięk. Napisy nie są wiernym tłumaczeniem słów rozmówców Zachodnego. Artysta, demaskując zwodniczy potencjał mediów, podkreśla ich przemożny wpływ na opinię publiczną.

In this work Jacek Zachodny focuses on the global migration crisis which modern Europe is currently facing. The terror of the stranger has gained in many countries the qualities of national panic and hatred. The artist uses mystification by reversing the roles, presenting an imagined world in which Europeans are forced to escape the humanitarian crisis to the Far East. The video, initially shown as part of the installation, has spread throughout the net, provoking public discussion, putting on an awkward question: how would we feel if it was us?

A mounting pressure from the migrant crisis, assaults, anxieties and wars have caused many people to a breakdown of faith in the human community, atrophy of empathy, aversion to understand, closure and fear. At the same time, the film tackles the power of deception in terms of media, emotion and religion.

The video has been made in the slums of Bombay, Benares and New Delhi. The sound in the video is original and left consciously. The subtitles of the film are not accurate translations of what the interviewees are saying. In doing this, Zachodny is able to highlight the ability the media has to deceive audiences and influence public opinion.

13.15

PRZERWA OBIADOWA / LUNCH BREAK

14.15

Gospodarze i goście (prezentacja i dyskusja) / Hosts and guests (presentation & discussion)

PRELEGENCI / Contributors:

ROSE BORTHWICK, Adjunkt in Fine Art, Valand Academy, University of Gothenburg

EMELY HANSSON, BFA student

STEPHANIE JOHANSSON, MFA student

JOHANNA OSKARSSON, MFA student

RASMUS RICHTER, BFA student

ÅKE SJÖBERG, MFA student

Refleksje nad wymianą pomiędzy Katowicami i Valand. Bieżący rok jest pierwszym, w którym odbywa się wymiana studencka między Akademią Sztuk Pięknych w Katowicach i Valand Academy. Katowicka uczelnia zaoferowała gościnę dziesięciu studentom z Valand. W roku 2019 dojdzie do rewizyty, podczas której odbywać się będzie kolektywna praca nad zorganizowaniem wystawy w Göteborgu. Przebieg pracy i forma wystawy będą efektem wspólnej kreacji artystycznej.

Reflections on Katowice & Valand exchange. This year is the first student exchange between the Art Academy of Katowice and Valand Academy. Katowice offered to host ten guest students from Valand, and the desire is that we reverse these roles in 2019 and collaborate on an exhibition in Gothenburg. How this happens and what form it takes will be developed as an act of co-creation.

15.15

Podsumowanie / Closing discussion

THOMAS BAUGH, Joint Programme Leader BA Fine Art, University of Plymouth

MADDIE LEACH, Head of Fine Art, Valand Academy

DR HAB. PAWEŁ MENDREK, prof.ASP, Head of the Intermedia and Scenography Department ASP Katowice

MARTIN NEWTH, Fine Art Programme Director, Chelsea College of Arts, UAL (University of the Arts London)

aspkatowice

ual chelsea college of arts

PLYMOUTH UNIVERSITY



GÖTEBORGS UNIVERSITET
AKADEMIN VALAND



KRONIKA



WRO ART CENTER



Erasmus+

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

